

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10.

Utgitt 12 mars.

1928

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles at 2 mars. departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder har stadfæstet en av Haugesund bystyre den 10 februar 1928 vedtatt beslutning om tillegg til § 33 i de gjeldende politivedtekter for byen. Tillegget har følgende ordlyd: «For benyttelse av holdeplass på offentlig gate eller plass betales en årlig avgift til kommunekassen for hver drosjebil, stor fra kr. 30,00 til kr. 100,00 efter formannskapets nærmere bestemmelse, hvilken avgift erlegges forskuddsvis på politikammeret ved bevillingens meddelelse eller fornyelse.»

Regler for innførsel, utførsel og salg av 3 mars. våben og ammunisjon samt deler derav.

Fastsatt av Forsvarsdepartementet 3 mars 1928 i medhold av lov av 28 juni 1927 og kongelig resolusjon av 24 februar 1928.

A. Vedkommende lovens kap. 2.

Om innførsel.

1. Importører (autoriserte våben- og ammunisjonshandlende, enkeltpersoner) som ønsker innførselstillatelse for våben og ammunisjon eller deler derav, må, forinnen bestilling gjøres i utlandet, innsende andragende herom til generalfeltøimesteren, Oslo, som treffer avgjørelsen.

Ifall import blir nektet, kan saken forelegges Forsvarsdepartementet.

2. I andragendet må opgis:
 - a) varesort (art, kaliber m. v.),
 - b) kvantum,
 - c) leverandørens navn og adresse, samt
 - d) hvorvidt varepartiet vil ankomme i en eller flere forsendelser.
3. Hvis innførsel innvilges, utsteder generalfeltøimesteren de fornødne innførselstillatelser (efter fastsatt skjema) for det ansøkte eller tillatte parti. Innførselstillatelsen

3 mars. fremlegges ved varens tollbehandling og tilbakeholdes av tollvesenet.

En innførselstillatelse kan kun benyttes en gang. For de varer som ikke medfølger forsendelsen, men hvorfor der foreligger innførselstillatelse, må nytt andragende innsendes til generalfelttøimesteren under henvisning til den oprindelige tillatelse.

4. Når varen er tollbehandlet, sender vedkommende tollsted den skriftlige innførselstillatelse tilbake til generalfelttøimesteren med fornøden påtegning om det tollbehandlede partis størrelse samt datum for tollbehandlingen.

Innsendelsen til generalfelttøimesteren av innførselstillatelsene kan foretas samlet for flere av gangen, men bør skje en å to ganger pr. måned.

5. Varer der ikke blir avhentet fra tollstedet behandles overensstemmende med de ellers gjeldende regler for uavhentet gods. For eventuell bortauksjonering av varene gjelder nedenstående regler under litra D II. — Ifall tollvesenet så måtte ønske kan varene — inntil salg finner sted — opbevares ved generalfelttøimesterens forsorg ved henvendelse til denne.

6. Senest 14 dager efter fortolling innsender importøren uopfordret til generalfelttøimesteren originalfaktura over de fortollede varepartier til utregning av importgebyret. Fakturaen tilbakesendes til importøren tillikemed regning over gebyret, der må være innbetalt innen 14 dager efter regningens utstedelse.

7. Varepartier der er bestemt å skulle opbevares ved offentlig foranstaltning, skal under opkjørsel til vedkommende opbevaringssted ledsages av tollvakt, der påser at overleveringen skjer til rette vedkommende. Utgifter hertil bestrides av importøren.

8. Våben og ammunisjon (inntil 3 våben og 500 patroner pro persona), som medbringes av utenlandske jægere, kan — når innførselstillatelse ikke er utvirket på forhånd og kun ved uforholdsmessig bryderi kan tilveiebringes på ordinær måte — tillates innført av vedkommende tollsted (tollstasjon). Forutsetningen herfor er, at det ikke er grunn til å betvile at vedkommende jæger kun for sportens skyld er kommet her til landet, og at våbnene og eventuell restbeholdning av ammunisjon aktes gjenutført ved tilbakereisen. Vedkommende jæger må undertegne en forpliktende erklæring om sådan gjenutførsel.

I sådanne tilfelle blir av vedkommende tollsted (tollstasjon) å innsende melding til generalfelttøimesteren,

inneholdende opplysning om jægerens navn, hjemsted, 3 mars. adresse her i landet, våbnes art og antall, mengden av medbragt ammunisjon samt over hvilket tollsted gjenutførsel agtes foretatt.

Dessuten blir å vedlegge meldingen det for innførselen fastsatte gebyr kr. 5,00 pro persona (for inntil 3 våben og 500 patroner).

9. Norske borgere som ved innreise til landet medbringer våben og ammunisjon (inntil 3 våben og 500 patroner pro persona) til personlig bruk, og som ved attest fra norsk tollsted (tollstasjon) godtgjør at de har bragt med sig disse ting ved utreise fra landet i løpet av de siste 12 måneder, kan av vedkommende tollsted (tollstasjon) meddeles innførselstillatelse — uten gebyr.
10. De bestemmelser som er fastsatt for kontroll av innført sprengstoff i medhold av ildsfarlighetslovens § 6 forsåvidt angår sprengstoffets kjemiske stabilitet m. v. gjelder uforandret.

B. Vedkommende lovens kap. 3.

Om utførsel.

1. Andragender om utførselstillatelse for våben og ammunisjon samt deler derav innsendes til og avgjøres av generalfelttøimesteren. Forsåvidt saken kan tenkes å få utenrikspolitisk betydning på grunn av varepartiets mengde og art eller varemottagerens stilling, forelegger generalfelttøimesteren saken for Forsvarsdepartementet.
2. Andragendet må inneholde oppgave over:
 - a) Varesort.
 - b) Kvantum.
 - c) Vekt.
 - d) Bestemmelsessted og adressat.
 - e) Forsendelsesmåte.
 - f) Vedkommende tollsteds navn, hvorover utførsel skal skje.
3. Utførselstillatelser gjeldende for 3 måneder utferdiges (etter fastsatt skjema) i 2 eksemplarer, hvorav det ene eksemplar oversendes søkeren, det annet vedkommende tollsted.
4. En foreldet utførselstillatelse kan forlenges ytterligere 3 måneder efter derom til generalfelttøimesteren innsendt ansøking.
5. Når varen er blitt tollbehandlet, sender vedkommende tollsted utførselsskrivelsen tilbake til generalfelttøimesteren med fornøden påtegning.

- 3 mars. 6. Generalfelttøimesteren fører protokoll over gitte lisenser.
 7. Enkeltpersoner som ved avreise fra landet medbringer våben og ammunisjon (inntil 3 våben og 500 patroner pro persona) til personlig bruk kan av vedkommende tollsted (tollstasjon) meddeles fornøden utførselstillatelse.

Ifall vedkommende er utlending som har ført sakene med sig ved innreise til landet sender tollstedet (tollstasjonen) innmelding til generalfelttøimesteren med opplysning om vedkommendes navn og hjemsted, våbenenes art og antall, mengden av ammunisjon samt opplysning om over hvilket tollsted disse saker er innført.

C. Vedkommende lovens kap. 4.

Om handel m. v.

1. Bestemmelsene under nærværende litra (C) omfatter ikke de våben m. v. som i medhold av lovens § 5, 2. avsnitt er undtatt fra lovens kap. 4. — For våben m. v. som ikke samtidig er undtatt fra lovens kap. 2 gjelder dog bestemmelsene om opbevaring m. v. i pkt. 17—21. (Kfr. kongelig resolusjon av 24 februar 1928).
2. Bevilling til å drive handel med våben og ammunisjon m. v. gis på ansøknings av Forsvarsdepartementet (kfr. lovens § 15).

Denne bevilling omfatter ikke rett til salg av ammunisjon til skytterorganisasjonen.

For salg av våben og ammunisjon til skytterorganisasjonen gjelder egne regler (se under litra D I).

Handlende, som blandt de i lovens § 1 omhandlede saker kun omsetter sprengammunisjon, minerkrutt, dynamitt og tennmidler herfor (lunte, fenghetter), kan drive sådan handel uten særskilt bevilling. Dog gjelder også for disse samme regler som nedenfor for de autoriserte handlende bestemt, likesom de til enhver tid skal ha innmeldt til generalfelttøimesteren forretningens navn og adresse (kfr. for øvrig ildsfarlighetsloven av 3 mai 1871 § 6 — tilleggslov 14 juni 1890 nr. 8).

Nedenstående regler gjelder også for sådan sprengammunisjon.

a. Våben.

3. Kjøperen av våben må i den forretning hvori våbnet tenkes kjøpt fremlegge en av politimyndigheten (politimester, lensmann) i det distrikt hvor han bor (stedlige politi) utstedt anbefaling inneholdende de opplysninger som er nevnt i lovens § 17.

Denne anbefaling innsender kjøbmannen til general- 3 mars.
felttøimesteren med skriftlig andragende om å få selge våbnet. Ifall våbnene skal anvendes til ishavsfangst må andragendet være ledsaget av en erklæring fra kjøperen om at våbnene utelukkende skal anvendes hertil samt at deres opbevaring under og mellom fangstsesongene skal skje under rederens (eierens) ansvar.

Skjema for erklæringen fastsettes av generalfelttøimesteren og vil fåes ved henvendelse til nærmeste autoriserte våbenhandler.

4. Såfremt andragendet innvilges, utsteder generalfelttøimesteren en skriftlig tillatelse til salget.

Først når denne tillatelse er selgeren ihende kan våbnet utleveres til kjøperen.

5. Er selgerens våbenbeholdning opbevart ved offentlig foranstaltning tjener generalfelttøimesterens tillatelsesskrivelse som legitimasjon for uttagning av våbnet fra beholdningen.

For å undgå misbruk skal vedkommende offentlige myndighet, der opbevarer våbnene påføre på generalfelttøimesterens salgstillatelse et tydelig merke, der angir, at det eller de på tillatelsen anførte våben er uttatt samt datum, når uttagning fandt sted. Tillatelsen tilbakeleveres derefter selgeren.

6. For det tilfelle at kjøperen så måtte ønske, kan han også henvende sig direkte til generalfelttøimesteren om kjøp av våben. Andragendet må da ledsages av politianbefaling og for ishavsfangst erklæring som i pkt. 3 nevnt.

Kan kjøpet tillates, utsteder generalfelttøimesteren til kjøperen en bevidnelse, der avleveres til den kjøbmann, hvor våbnet ønskes kjøpt. Bevidnelsen, der tjener som legitimasjon for uttagning av våben som i pkt. 5 nevnt, skal tilbakesendes til generalfelttøimesteren som bilag til kjøbmannens kvartalsrapport (se pkt. 11).

7. Ingen kjøper får tillatelse til kjøp av mer enn ett våben av samme sort, medmindre tilstrekkelig begrunnelse for nødvendigheten herav foreligger.

8. Ved anskaffelse av pistoler (skiveskytningspistoler, duellpistoler) til medlemmer av godkjente pistolklubber må det til generalfelttøimesteren innsendte andragende foruten av politianbefalingen ledsages av en bevidnelse fra pistolklubbens formann om, at vedkommende kjøper er medlem av klubben.

For å være godkjent må klubbene være tilknyttet Norges Sportsskytteres forbund.

- 3 mars. 9. Kjøp og salg av våben fra den ene autoriserte våbenhandlende (eller fabrikk) til den annen foregår efter samme regler som i pkt. 3—6 anført. Dog tiltrenges herunder ingen politianbefaling (lovens § 19).
10. Ufullstendige andragender blir ikke under nogen omstendighet innvilget og kan risikere å bli ubesvart.
11. Autoriserte våbenhandlere innsender til generalfelttøimesteren efter utløpet av hvert kvartal en rapport, der angir alle i kvartalet stedfunne salg av våben. Rapporten skal være ajourført til og datert den siste dag i kvartalet (altså 31 mars, 30 juni, 30 september og 31 desember hvert år).

Kvartalsrapporten, der skal være generalfelttøimesteren ihende senest innen den 10de i den efter kvartalets utløp påfølgende måned — altså senest 10 januar, 10 april, 10 juli og 10 oktober hvert år — opsettes efter et herfor av generalfelttøimesteren fastsatt skjema og skal inneholde:

- a) beholdning av de forskjellige våbenkategorier pr. 1. dag i kvartalet (o: beholdning fra forrige kvartal);
- b) inngående våben av enhver art i kvartalets løp med angivelse av datum for generalfelttøimesterens tillatelse til innkjøpet eller anskaffelsen;
- c) navnlig fortegnelse over alt salg med angivelse av datum for generalfelttøimesterens tillatelse til salget;
- b) beholdning å overføre til næste kvartal. Her skal angis, hvormange våben has på eget lager og hvormange der opbevares annetsteds.

Undlatelse av å innsende foran nevnte rapport i rett tid vil som regel ha til følge, at handel med våben blir nektet.

b. Ammunisjon.

12. Kjøperen av ammunisjon, må skaffe sig en skriftlig tillatelse hertil fra det stedlige politi eller generalfelttøimesteren (kfr. lovens § 18). Mot denne tillatelse kan ammunisjon utleveres hos vedkommende autoriserte kjøpmann.

Ifall ammunisjonen skal anvendes til ishavsfangst må kjøperen dessuten avgi en lignende erklæring som for våben bestemt i pkt. 3. Tillatelsen vedlegges kjøpmannens sprengstoffprotokoll, som bilag for salget (kfr. pkt. 14).

Ovennevnte erklæring med påtegning om ammunisjonens kvantum og art innsendes til generalfelttøimesteren innen 14 dager efter salget.

13. Ved salg av ammunisjon fra den ene autoriserte kjøb- 3 mars.
mann (eller fabrikk) til den annen tiltrenges ingen politi-
attest (lovens § 19), men må andragende om salget inn-
sendes til generalfelttøimesteren med angiv-
else av kjøperens navn og adresse samt ammunisjonens
art og kvantum. For øvrig forholdes som i pkt. 9 anført.

Generalfelttøimesterens tillatelsesskrivelse anvendes
i tilfelle således som foran i pkt. 5 angitt, når selgerens
ammunisjonsbeholdninger opbevares ved offentlig for-
anstaltning, likesom den tjener som bilag til sprengstoff-
protokollen.

14. Enhver autorisert ammunisjonshandler skal føre en
sprengstoffprotokoll efter et av generalfelttøim-
esteren fastsatt skjema og efter nærmere regler, som
fastsettes av denne.

Skjemaet og reglene skal avfattes således at proto-
kollen — der samtidig kan tjene som en praktisk lager-
bok for forretningen — til enhver tid kan vise den kon-
trollerende myndighet (politiet) beholdningen av de for-
skjellige ammunisjonssorter og de siden forrige kontroll
foretatte innkjøp og salg av kontrollpliktig ammunisjon.

For så vel innkjøp som salg skal der i protokollen
foreligge bilag (kjøpetillatelse, politiattester for salg
o. lign.).

Som beholdning må anføres ikke alene de kvanta
kjøbmannen har i sin forretning eller i egne lagerbyg-
ninger, men også hvad der eventuelt kan være opbevart
av ammunisjon ved offentlig foranstaltning. Nødvendige
anmerkninger herom må fremgå av protokollen.

15. Når en protokoll er kontrollert og befunnet i orden, vil
den kontrollerende myndighet med blekk eller stempel
påtegne en attestasjon herom, hvorefter alle bilag samles
og makuleres av nevnte myndighet. Av hensyn til denne
kontroll tilstiller generalfelttøimesteren det stedlige politi
gjenpart av enhver til de ammunisjonshandler utstedt
tillatelse til innførsel samt til anskaffelse av ammunisjon
fra fabrikk eller fra en annen kjøbmann.

16. Er sprengstoffprotokollen ikke i orden, vil efter omsten-
dighetene bevilling til salg av ammunisjon bli inndratt
av Forsvarsdepartementet. Melding om unøiaktig førte
protokoller innsendes av vedkommende kontrollerende
myndighet til generalfelttøimesteren.

c. Opbevaring.

17. Såfremt der ikke hos den handler finnes eget, av det
stedlige politi uttrykkelig godkjent lett kontrollerbart

3 mars. lagerrum, vil han kun bli tillatt å opbevare så mange våben som absolutt nødvendig for fremvisning til kunder. Antallet bestemmes av generalfelttøimesteren.

Den resterende del av våbenbeholdningen skal da opbevares ved offentlig foranstaltning (militære depoter, arsenaler, ved politiets forsorg etc.).

18. De til opbevaring på eget lager tillatte våben skal holdes under forsvarlig lås og lukke og må ikke uten generalfelttøimesterens tillatelse utstilles i forretningens vinduer.

Om dagen kan et av generalfelttøimesteren fastsatt antall våben opbevares i låsferdige geværstandere eller i låsbare skaper i selve butikklokalet; om natten må disse fjernes herfra og innlåses i safe, skap eller lignende med dirkefri lås.

19. Ved opbevaring av ammunisjon på eget lager gjelder ildsfarlighetslovens forskrifter fullt ut. Således må der på utsalgsstedet ikke opbevares mer enn et bestemt kvantum krutt (5 kg.) eller et dertil svarende antall patroner, tilsammen ikke over 5000 stkr.

Den resterende del av ammunisjons-(krutt-)beholdningen skal opbevares ved offentlig foranstaltning, såfremt der ikke hos den handlende finnes eget av det stedlige politi uttrykkelig godkjent, lett kontrollerbart lagerrom, som dessuten tilfredsstiller ildsfarlighetslovens krav.

20. De på offentlig foranstaltning opbevarte våben og ammunisjonsbeholdninger henligger for eierens regning og risiko. Adgang til foretagelse av eftersyn, puss m. v. vil fåes ved henvendelse til den, hvem opbevaringslokalet er underlagt.

21. Skulde der på det sted, hvor den handlende bor, ikke finnes lokaler, som tilhører det offentlige, og som egner sig til opbevaring av våben og ammunisjon, må vedkommende handlende selv sørge for passende av det stedlige politi godkjent opbevaringsrum, hvortil vedkommende kontrollerende myndighet skal ha uhindret adgang. De av denne myndighet gitte påbud for fremme av en forsvarlig opbevaring og kontroll må straks etterkommes.

22. Generalfelttøimesterens og politiets avgjørelser i henhold til lovens §§ 17 og 18 kan innankes for henholdsvis Forsvars- og Justisdepartementet.

D. Vedkommende lovens kap. 5.

3 mars.

Forskjellige bestemmelser.

I. Om salg av geværer og ammunisjon til de Norges skytterstyre tilsluttede skytterlag (samlag) og deres medlemmer.

a. Geværer.

1. Salg av 6,5 mm. geværer til medlemmer av de Norges skytterstyre tilsluttede skytterlag (samlag) foregår på den måte at vedkommende medlem innsender andragende om kjøp, ledsaget av politianbefaling (kfr. lovens § 17), gjennom sitt skytterlag.
2. Såfremt vedkommende medlem ønsker å nyte godt av de lettelser i betalingsvilkårene (billigere pris, riflebidrag m. v.) som til enhver tid er bestemt og kan tilståes, fremmes andragendet med påtegnet bevidnelse om medlemskap gjennom skyttersamlaget til Skytterkontoret, der ekspederer andragendet til Kongsberg våbenfabrikk ledsaget av remisse.

Kongsberg våbenfabrikk effektuerer derpå bestillingene snarest mulig og efter tur direkte til vedkommende kjøper.

Geværenes salgspris og betalingsvilkårene bestemmes til enhver tid av Forsvarsdepartementet.

3. Såfremt medlemmet ikke ønsker å nyte godt av de i pkt. 2 nevnte lettelser, fremmes andragendet av skytterlaget med fornøden påtegning direkte til Kongsberg våbenfabrikk eller til den kjøpmann, hvor geværet ønskes kjøpt.

Ønskes våbnet anskaffet fra Kongsberg våbenfabrikk, må remisse medfølge. I dette tilfelle er geværets pris den av Forsvarsdepartementet bestemte gjengse dagspris. Våbenfabrikken ekspederer derefter våbnet som i pkt. 2 angitt.

Ved kjøp fra autoriserte handlende (kjøbmenn) må salget approberes av generalfelttøimesteren således som bestemt ved ethvert salg av kontrollpliktige våben (kfr. reglene under litra C pkt. 3—5).

4. Andragende om kjøp kan av skytterlaget også innsendes direkte til generalfelttøimesteren, der til kjøperen utsteder en tillatelse herfor (kfr. reglene under litra C pkt. 6). Geværet kan derefter av skytterlagsmedlemmet anskaffes ved innsendelse av generalfelttøimesterens tillatelse til Kongsberg våbenfabrikk eller til vedkommende autoriserte våbenhandlende, i første tilfelle ledsaget av fornøden betaling.

3 mars.

b. Ammunisjon.

5. Salget av 6,5 mm. ammunisjon og deler derav (hylser, tennhetter, krutt og helmantlede projektiler) formidles enten gjennom skytterlagene (samlagene) selv eller gjennom av Forsvarsdepartementet spesielt hertil autoriserte forhandlere for et eller flere samlag (lag).

Forhandlerne der utpekes av vedkommende samlag, må tilhøre skytterorganisasjonen og autoriseres efter forslag, sendt generalfelttøimesteren gjennom Skytterkontoret. Autoriserte forhandlere gis fornøden instruks for sin virksomhet av generalfelttøimesteren. Denne instruks skal være approbert av Forsvarsdepartementet.

6. Såfremt skytterlagene (samlagene) selv ønsker å formidle ammunisjonssalget, er vedkommende formann ansvarlig for administrasjonen av så vel lagenes ammunisjon til stevner av enhver art som for fordelingen til skytterlagsmedlemmene. Skjer formidlingen gjennom autorisert forhandler, påligger det denne et lignende ansvar.

7. Hvad enten ammunisjonsomsetningen formidles av lagene (samlagene) selv eller av autorisert forhandler, foregår innkjøp av ammunisjon og deler derav på den måte, at lagene (forhandlerne) innsender originalbestillinger angivende lagenes navn, ammunisjonens mengde og art, ønsket forsendelsesmåte, leverandørens navn m. v. til Skytterkontoret, der ekspederer bestillingen direkte til leverandøren. Er denne en krutt- eller ammunisjonsfabrikk (Norsk Sprengstoffindustri A/S, Raufoss ammunisjonsfabrikker eller Norma Projecktifabrik) — hvilket bør være regelen — kan bestillingen effektueres uten ytterligere approbasjon. Er den valgte leverandør undtagelsesvis en kjøbmann, der har bevilling til å forhandle ammunisjon i henhold til lovens § 15, må bestillingen forelegges generalfelttøimesteren.

8. Forinnen bestillingen av Skytterkontoret innsendes til leverandøren, påføres den et godkjennelsesstempel.

Såfremt bestillingen må forelegges generalfelttøimesteren (kfr. pkt. 7) skal en anmerkning herom påføres av Skytterkontoret, som noterer alle bestillinger i en dertil egnet protokoll. Såfremt en bestilling gjennom medlemmann ikke godkjennes av generalfelttøimesteren, gis Skytterkontoret underretning herom.

Bestillinger, der av en eller annen årsak, (overdreven ammunisjonsmengde, mindre kjent lag eller lag-

formann etc.) ikke godkjennes av Skytterkontoret, til- 3 mars.
bakesendes lagene (forhandlerne).

9. Ammunisjonsleverandører (fabrikker, undtagelsesvis kjøbmenn — kfr. pkt. 7) og autoriserte forhandlere (salgsformidlere for et eller flere samlag — kfr. pkt. 5) innsender umiddelbart etter hver måneds utgang til Skytterkontoret fortegnelse over all ammunisjon og deler derav som er solgt til skytterlag (samlag) eller autoriserte forhandlere i månedens løp.

Fortegnelsen gjennomgås på det nøiaktigste av Skytterkontoret, som innmelder enhver uregelmessighet til generalfelttøimesteren.

10. Autoriserte forhandlere (salgsformidlere for et eller flere samlag, kfr. pkt. 5) innsender hvert år pr. 31 desember til Skytterkontoret en opgave over beholdninger av ammunisjon og deler derav samt krutt.

Lignende opgave innsendes av samlagsformannen (lagsformannen) såfremt samlaget (laget) selv optrer som formidler.

11. Ammunisjonsfabrikker, samlag og lag samt autoriserte forhandlere, som kun selger til skytterorganisasjonen, behøver ikke å føre den i lovens § 16 påbudte sprengstoffprotokoll. De forhandlere (eventuelt leverandører) som også driver annen salgsvirksomhet for ammunisjon i henhold til lovens § 15 må også føre skytterlagsammunisjon i sin sprengstoffprotokoll. Ammunisjonsbestillingen (generalfelttøimesterens salgstillatelse) danner bilag til protokollen forsåvidt angår skytterlagsammunisjonen.

12. Enkelte skytterlagsmedlemmer, der år om annet anvender særlig store kvanta 6,5 mm. ammunisjon og for hvem det således vil falle besværlig å få sitt behov dekket gjennom vedkommende lag eller autoriserte formidler, kan tillates å gjøre sine innkjøp ved rekvisisjoner, der i utfylt stand kan innleveres til hvilken som helst salgsberettiget for skytterlagsammunisjon (fabrikk, samlag, lag, autorisert forhandler).

Skytterkontoret utdeler til disse lagsmedlemmer et kontrollkort bestående av en talong og et antall perforerte bestillingsskjemaer. Når kontrollkortet er utskrevet, kan et nytt erholdes ved Skytterkontoret ved innsendelse av talongen.

Rekvisisjonskortet kan kun anvendes ved innkjøp til personlig forbruk og kan ikke overdrages. Misbruk vil ha kortenes inndragning til følge.

For kontrollkortene kan forlanges erlagt en nærmere fastsatt betaling til dekning av trykningsutgiftene.

- 3 mars. 13. Skytterlagsammunisjon tillates kjøpt kun efter ovennevnte regler. Skytterlagsmedlemmer kan også innkjøpe sitt behov for 6,5 mm. jaktammunisjon (kuler med blyspiss, korte kuler, krutt m. v.) samt kruttfylte salongpatroner — merket «long» — til bruk i Krag-Jørgensen karabiner med salongrifleløp på samme måte som skytterlagsammunisjonen.
14. Ved opbevaring av ammunisjonen må ildfarlighetslovens forskrifter nøie befølges. Lagerrum må være godkjent av det stedlige politi.

II. Salg av våben og ammunisjon ved offentlig auksjon eller ved den som har innkjøpt dem (varene) til eget bruk.

1. Salg av våben og ammunisjon (som ikke er undtatt fra loven i medhold av dens § 5) ved offentlig auksjon kan ikke endelig finne sted forinnen kjøperen er godkjent — for våbens vedkommende av generalfelttøimesteren og for ammunisjon av politiet (kfr. lovens §§ 17 og 18).
2. I andragendet om sådant våbenkjøp må opgis auksjonarius's og eierens navn og adresse samt mengden og arten av våbnene. Andragendet må være ledsaget av politianbefaling overensstemmende med lovens § 17.
3. De solgte saker kan ikke utleveres forinnen generalfelttøimesteren eller politiet har godtatt kjøperne (av henholdsvis våben og ammunisjon).

Inntil utlevering finner sted er auksjonarius ansvarlig for at varene opbevares på forsvarlig måte.

4. Ifall den som har kjøpt våben eller ammunisjon til eget bruk ønsker å avhende disse saker, må generalfelttøimesteren eller politiet ha godtatt kjøperen (av henholdsvis våben eller ammunisjon) forinnen varene overleveres.

Generalfelttøimesterens godkjennelseserklæring må angi så vel selgerens som kjøperens navn og adresse.

III. Forsendelser av våben og ammunisjon mellem Norge og fangstfelter utenfor landets territorialgrense.

1. Ved utreise til fangstfelt utenfor Norges territorialgrense må rederen (eieren) avlevere til tollvesenet en av generalfelttøimesteren utstedt utførelsestillatelse for våben og ammunisjon som medføres. Andragender om sådan tillatelse må inneholde opgave over fangstselskapets (fartøiets) navn samt antall og art av våben og patroner som ønskes utført. Har selskapet (fartøiet) siden siste fangstur skiftet eier (reder) må navnet på den tidligere eier

(reder) anføres i andragendet. Likledes anføres fra tid- 3 mars.
ligere fangsttur tiloversblitte beholdninger av våben og
ammunisjon samt fra hvilket firma (fabrikk) supplering
har funnet sted.

I særlige tilfelle, hvor saken på grunn av tidens
knapphet ikke kan forelegges generalfelttøimesteren uten
vesentlig ulempe kan utførselsandragendet innvilges av
vedkommende tollkammer. Tollkamret sender da innmel-
ding herom til generalfelttøimesteren, ledsaget med de op-
lysninger, som i henhold til foranstående skal inntas i
andragendet.

2. Når varen er blitt tollbehandlet, sender vedkommende toll-
sted utførselsskrivelsen tilbake til generalfelttøimesteren
med fornøden påtegning.

Innsendelsen kan også skje samlet en gang pr. måned.

3. Ved tilbakekomsten fra fangstfeltet må generalfelttøi-
mesterens tillatelse til innførsel av de tiloversblitte be-
holdninger av våben og ammunisjon utvirkes. I andra-
gendet må oppgis antall og art av våben og patroner som
medbringes samt opplysning om hvorledes beholdningen
tenkes opbevart.

Innførselsskrivelsen innsendes fra tollstedet til gene-
ralfelttøimesteren overensstemmende med regler under
pkt. 2.

Går fartøiet kun inn for komplettering til øieblikkelig
utreise, trenges ingen innførsellatelse. Derimot må ut-
førsellatelse innhentes for kompletteringen overens-
stemmende med pkt. 1.

For overtredelse av nærværende forskrifter gjelder straffe-
bestemmelsene i lov av 28 juni 1927 § 26.

Fra 1 april 1928 opheves:

Forsvarsdepartementets skrivelse av 10 april 1918 (om
forbud mot innførsel av våben, ammunisjon og deler derav),
Forsvarsdepartementets skrivelser av 1 oktober 1921 og
14 april 1924 samt

Provisianteringsdepartementets skrivelse av 18 mars 1921
(om forbud mot utførsel av våben og ammunisjon m. v.),

Forsvarsdepartementets skrivelse av 26 januar 1927 (om
regler for anskaffelse av 6,5 mm. ammunisjon m. v. til skyt-
terorganisasjonen),

Justisdepartementets rundskrivelse av 29 juni 1915 (an-
gående kontroll med handel av sprengstoff i Nordlands,
Tromsø og Finnmarkens fylker),

3 mars. Justisdepartementets rundskrivelse av 18 november 1915 (angående salg av krutt til skytterlagsmedlemmer),

Justisdepartementets rundskrivelse av 26 mars 1918 (angående handel med ammunisjon og om opbevaring av våben og ammunisjon),

Justisdepartementets rundskrivelse av 17 april 1920 (angående opbevaring og salg m. v. av våben og ammunisjon),

Justisdepartementets rundskrivelse av 25 juli 1922 (angående salg av hagl- og salonggeværer),

Justisdepartementets rundskrivelse av 13 november 1922 (angående salg av skinndødpistoler m. v.),

Justisdepartementets rundskrivelse av 8 desember 1925 (angående tillegg til reglene om kontroll med kjøbmennenes salg av sprengstoff og ammunisjon),

Justisdepartementets rundskrivelse av 14 januar 1926 (angående trykning av sprengstoffprotokoller),

Socialdepartementets rundskrivelser av 4 februar 1918, 27 mai 1918, 10 mars 1920 og 18 oktober 1922 (angående kontroll med handel av sprengstoff og opladet ammunisjon).

7 mars. **Skrivelse** fra Justisdepartementet, hvori meddeles at departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, i henhold til lov nr. 2 av 19 april 1899 til beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har stadfestet den av Grimstad bystyre den 23 februar 1928 vedtatte beslutning om vedtekt for tobakksalg til barn, dog med en enkelt redaksjonell endring.

Vedtekten der trer istedenfor den ved kongelig resolusjon av 21 september 1905 stadfestede vedtekt, lyder i den nu stadfestede form således:

§ 1. Det er forbudt å selge tobakk i nogen form til barn under 15 år, uansett om tobakken angis bestemt til eget eller andres bruk. Dog kan barn under 15 år, som medbringer undertegnet og datert rekvisisjonsseddel fra en selgeren kjent voksen person og lydende på et bestemt kvantum, erholde den således rekvirerte tobakk.

Likeledes er det forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for eller etter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate sådant barn tobakk som gave, lån eller som godtgjørelse for arbeide eller personlige tjenester.

§ 2. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig gate, kan av politiet fratas tobakken, pipen eller lignende som de er i besiddelse av.

§ 3. Overtredelse av denne vedtekt straffes med bøter efter straffelovens § 339,2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

7 mars.

Landbruksdepartementet har idag i medhold av punkt VI i kongelig plakat av 29 juni 1922 (kfr. plakat av 1 oktober 1926) om innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander bestemt, at det ifølge punkt VI i nevnte plakat og skrivelser fra Landbruksdepartementet av 26 oktober og 17 november 1926 samt 20 juli og 14 september 1927 bestående midlertidige forbud mot innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg fra visse len i Sverige opheves forsåvidt angår fogderiet Norrviken av Gøteborg og Bohuslen samt landskapet Dalsland av Elfsborg len.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig kunngjørelse om stempelavgift av dokumenter og av spillekort til statskassen for budgetterminen 1 juli 1928 til 30 juni 1929. 8 mars.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 24 februar d. å. fattet følgende beslutning:

Post 1. I budgetterminen 1 juli 1928 til 30 juni 1929 svares stempelavgift til statskassen av de i lov om stemplet papir av 9 august 1839 § 2 og i tilleggslover av 11 april 1885 § 8, jfr. lov av 24 juni 1915 nr. 3, 17 mars 1902 § 1, 8 juni 1907 § 4, 26 juni 1914, 24 juni 1915 nr. 4 § 1, 9 juni 1916 nr. 4 § 1 og 18 juli 1917 nr. 2 § 1, omhandlede dokumenter samt av dokumenter, omhandlet i andre lover, som plikter den for visse nummer i tariffen for stempelpapir opførte avgift, efter følgende satser:

a. avveksler:

kr. 0,10 når pålydendet er	inntil kr.	200
- 0,20 —»—	over kr. 200 —	400
- 0,30 —»—	— 400 —	600
- 0,40 —»—	— 600 —	800
- 0,50 —»—	— 800 —	1000
- 0,60 —»—	— 1000 —	1200
- 0,70 —»—	— 1200 —	1400
- 0,80 —»—	— 1400 —	1600
- 0,90 —»—	— 1600 —	1800
- 1,00 —»—	— 1800 —	2000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

b. avvekselobligasjoner, hvis pålydende beløp er over kr. 5000,00:

8 mars. kr. 3,00 når pålydendet er inntil kr. 6000
 - 3,50 —»— over kr. 6000 — - 7000
 og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert
 1000 kroner eller del derav;

c. av firmaanmeldelser fra innenlandsk aktieselskap eller kommandittaktieselskap:

kr. 1,00 for hvert 100 kroner eller del derav, som aktiekapitalen utgjør;

d. av forsikringskontrakter (poliser):

1. av kontrakter om transport- og sjøforsikring for varer og gjenstander, derunder skib, med undtagelse av kontrakter, hvorved forsikring overtas mot krigsfare av den ved lov av 21 august 1914, jfr. lov av 16 juli 1915, oprettede gjensidige krigsforsikring for norske fartøier og av A/S Norsk Varekrigsforsikring:

Kr. 0,10 av hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på, når den gjelder en bestemt transport eller reise eller en tid av inntil 6 måneder, og ellers kr. 0,20 for hvert 1000 kroner eller del derav, som forsikringen lyder på;

2. av kontrakter om andre arter forsikringer med undtagelse av livsforsikring, ulykkesforsikring, brandforsikring og husdyrforsikring:

kr. 0,10 av hver kontrakt;

e. av sluttsedler ved omsetning:

1. av aktier:

kr. 0,50 når pålydendet er			inntil kr. 100	
- 1,00	—»—	over kr. 100	—	- 200
- 1,50	—»—	— - 200	—	- 300
- 2,00	—»—	— - 300	—	- 400
- 3,00	—»—	— - 400	—	- 600
- 4,00	—»—	— - 600	—	- 800
- 5,00	—»—	— - 800	—	- 1000
- 6,00	—»—	— - 1000	—	- 1200
- 8,00	—»—	— - 1200	—	- 1600
- 10,00	—»—	— - 1600	—	- 2000

og når pålydendet er større, kr. 5,00 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

2. av obligasjoner:

kr. 0,05 når pålydendet er			inntil kr. 100	
- 0,10	—»—	over kr. 100	—	- 200
- 0,15	—»—	— - 200	—	- 300
- 0,20	—»—	— - 300	—	- 400
- 0,25	—»—	— - 400	—	- 500

kr. 0,50	når pålydendet er over kr. 500	inntil kr. 1000	8 mars.
- 0,75	—»—	— - 1000	— - 1500
- 1,00	—»—	— - 1500	— - 2000
- 1,25	—»—	— - 2000	— - 2500
- 1,50	—»—	— - 2500	— - 3000

og når pålydendet er større, kr. 0,50 ytterligere for hvert 1000 kroner eller del derav;

f. av kvitteringer ved salg av edle stener og perler samt smykker av edle metaller:

kr. 10,00 når verdien er fra kr. 300,00 til kr. 350,00, og kr. 5,00 ytterligere for hvert verdibeløp av kr. 50,00 eller del derav;

g. av dokumenter angående overdragelse av fast eiendom eller bruksrett over fast eiendom eller stående ydelse av fast eiendom samt av dokumenter, som plikter den for visse nummer i stempelpapirtariffen opførte avgift, efter følgende

tariff for stempelpapir:

Nr. 1 til kr. 0,50 for dokument med

pålydende av							
inntil				kr.			
over				50			
				inntil			
				kr.			
2	-	-	1	over	-	50	100
3	-	-	1,50	—	-	100	150
4	-	-	2,50	—	-	150	250
5	-	-	5	—	-	250	500
6	-	-	10	—	-	500	1 000
7	-	-	15	—	-	1 000	1 500
8	-	-	20	—	-	1 500	2 000
9	-	-	25	—	-	2 000	2 500
10	-	-	30	—	-	2 500	3 000
11	-	-	35	—	-	3 000	3 500
12	-	-	40	—	-	3 500	4 000
13	-	-	45	—	-	4 000	4 500
14	-	-	50	—	-	4 500	5 000
15	-	-	55	—	-	5 000	5 500
16	-	-	60	—	-	5 500	6 000
17	-	-	65	—	-	6 000	6 500
18	-	-	70	—	-	6 500	7 000
19	-	-	75	—	-	7 000	7 500
20	-	-	80	—	-	7 500	8 000
21	-	-	85	—	-	8 000	8 500
22	-	-	90	—	-	8 500	9 000
23	-	-	95	—	-	9 000	9 500

Norsk Lovtidende 1ste avd., nr. 10, 1928.

8 mars. Nr. 24 til kr. 100 for dokument med
pålydende av

			over	kr. 9 500	inntil	kr. 10 000
-	25	-	110	—	-	11 000
-	26	-	120	—	-	12 000
-	27	-	130	—	-	13 000
-	28	-	140	—	-	14 000
-	29	-	150	—	-	15 000
-	30	-	160	—	-	16 000
-	31	-	170	—	-	17 000
-	32	-	180	—	-	18 000
-	33	-	190	—	-	19 000
-	34	-	200	—	-	20 000
-	35	-	215	—	-	21 500
-	36	-	230	—	-	23 000
-	37	-	245	—	-	24 500
-	38	-	260	—	-	26 000
-	39	-	275	—	-	27 500
-	40	-	290	—	-	29 000
-	41	-	305	—	-	30 500
-	42	-	320	—	-	32 000
-	43	-	340	—	-	34 000
-	44	-	360	—	-	36 000
-	45	-	380	—	-	38 000
-	46	-	400	—	-	40 000
-	47	-	420	—	-	42 000
-	48	-	440	—	-	44 000
-	49	-	465	—	-	46 500
-	50	-	490	—	-	49 000
-	51	-	515	—	-	51 500
-	52	-	540	—	-	54 000
-	53	-	570	—	-	57 000
-	54	-	600	—	-	60 000
-	55	-	630	—	-	63 000
-	56	-	660	—	-	66 000
-	57	-	695	—	-	69 500
-	58	-	730	—	-	73 000
-	59	-	765	—	-	76 500
-	60	-	800	—	-	80 000
-	61	-	840	—	-	84 000
-	62	-	880	—	-	88 000
-	63	-	920	—	-	92 000
-	64	-	960	—	-	96 000
-	65	-	1 000	—	-	100 000
-	66	-	1 060	—	-	106 000
-	67	-	1 120	—	-	112 000

Nr. 68 til kr. 1 180 for dokument med

8 mars.

pålydende av

	over	kr. 112 000	inntil	kr. 118 000
- 69 - - 1 240	—	- 118 000	—	- 124 000
- 70 - - 1 300	—	- 124 000	—	- 130 000
- 71 - - 1 360	—	- 130 000	—	- 136 000
- 72 - - 1 420	—	- 136 000	—	- 142 000
- 73 - - 1 480	—	- 142 000	—	- 148 000
- 74 - - 1 540	—	- 148 000	—	- 154 000
- 75 - - 1 600	—	- 154 000	—	- 160 000
- 76 - - 1 680	—	- 160 000	—	- 168 000
- 77 - - 1 760	—	- 168 000	—	- 176 000
- 78 - - 1 840	—	- 176 000	—	- 184 000
- 79 - - 1 920	—	- 184 000	—	- 192 000
- 80 - - 2 000	—	- 192 000	—	- 200 000
- 81 - - 2 100	—	- 200 000	—	- 210 000
- 82 - - 2 200	—	- 210 000	—	- 220 000
- 83 - - 2 300	—	- 220 000	—	- 230 000
- 84 - - 2 400	—	- 230 000	—	- 240 000
- 85 - - 2 500	—	- 240 000	—	- 250 000
- 86 - - 2 600	—	- 250 000	—	- 260 000
- 87 - - 2 700	—	- 260 000	—	- 270 000
- 88 - - 2 800	—	- 270 000	—	- 280 000
- 89 - - 2 900	—	- 280 000	—	- 290 000
- 90 - - 3 000	—	- 290 000	—	- 300 000
- 91 - - 3 100	—	- 300 000	—	- 310 000
- 92 - - 3 250	—	- 310 000	—	- 325 000
- 93 - - 3 400	—	- 325 000	—	- 340 000
- 94 - - 3 550	—	- 340 000	—	- 355 000
- 95 - - 3 700	—	- 355 000	—	- 370 000
- 96 - - 3 850	—	- 370 000	—	- 385 000
- 97 - - 4 000	—	- 385 000	—	- 400 000
- 98 - - 4 200	—	- 400 000	—	- 420 000
- 99 - - 4 400	—	- 420 000	—	- 440 000
- 100 - - 4 650	—	- 440 000	—	- 465 000
- 101 - - 4 900	—	- 465 000	—	- 490 000
- 102 - - 5 150	—	- 490 000	—	- 515 000
- 103 - - 5 400	—	- 515 000	—	- 540 000
- 104 - - 5 700	—	- 540 000	—	- 570 000
- 105 - - 6 000	—	- 570 000	—	- 600 000
- 106 - - 6 300	—	- 600 000	—	- 630 000
- 107 - - 6 600	—	- 630 000	—	- 660 000
- 108 - - 6 950	—	- 660 000	—	- 695 000
- 109 - - 7 300	—	- 695 000	—	- 730 000
- 110 - - 7 650	—	- 730 000	—	- 765 000
- 111 - - 8 000	—	- 765 000	—	- 800 000

8 mars. Nr. 112 til kr. 8 400 for dokument med

			pålydende av			
			over kr.	800 000	inntil	kr. 840 000
- 113	- -	8 800	— -	840 000	— -	880 000
- 114	- -	9 200	— -	880 000	— -	920 000
- 115	- -	9 600	— -	920 000	— -	960 000
- 116	- -	10 000	— -	960 000	— -	1 000 000
- 117	- -	10 500	— -	1 000 000	— -	1 050 000
- 118	- -	11 000	— -	1 050 000	— -	1 100 000

og så fremdeles kr. 500,00 for hvert antall av kr. 50 000,00, som summen er høiere enn kr. 1 100 000,00.

Post 2. I samme budgett-termin erlegges stempelavgift til statskassen av spillekort med kr. 1,00 for hvert spill.

Spillekort, som utføres til utlandet under befølgelse av den kontroll, som bestemmes av Finans- og Tolldepartementet, er fritatt for stempelavgift.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse-

Gitt i Oslo den 8 mars 1928.

Under rikets segl.

(L. S.).

Efter bemyndigelse:

Joh. Ludw. Mowinkel.	O. Mjelde.	Lars Oftedal.
H. Aarstad.	S. Hasund.	Per Lund.
Torjus Værland.	T. Anderssen-Rysst.	E. Evjenth.

N. F. Leganger.

8 mars.

Regjeringens resolusjon, hvorved bestemmes:

- I. I henhold til lov om naturfredning av 25 juli 1910 § 1 skal de på en fremlagt fortegnelse anførte planter som vokser på en nærmere betegnet strekning i Saltdalstatsskoger i Saltdalherred, Nordland fylke, være fredet mot innsamling og ødeleggelse.

Nevnte streknings grenser er: Fra høieste punkt av Tuvå på Kjernefjellet går grensen i øst til stedet hvor en bekk fra Kjernefjellet renner ut i Gamheibekken, følger så Gamheibekken ut i Junkerdalselva og videre efter denne til stedet hvor grensen for eiendommen Solvågli går over elven. Følger så denne grense til Solvågbekken og går herfra langs bekken til dens utløp fra Solvågvatnet. Herfra i øst langs foten av Båtfjellets styrtninger til rett op for gården Boa og videre langs den bratte skrent på sydsiden av Båtfjellet til en røys på bergryggen hvor Båtfjellet svinger for Kjørrisdalen. Herfra langs Kjørrisdalen til en liten foss i Tverrelva og derifra til røys på

en haug ved bekkemøtet i Leipibakken. Herfra efter 8 mars. Kjørrisælva gjennom Rykkedalen til vatns skillet mot Galagaldalen og videre til røys på Båtfjellryggen mellom Galagaldalen og Sauvatna. Herfra til utløpet av øvre Sauvatn og videre til utløpet av øvre Trollnesåvatn. Herfra til en røys på Solemtinden rett op for gården Storbjord og herfra til høieste punkt av Tuva.

II. Fredningsvedtaket blir å kunngjøre ved opslag på skogdirektørens foranstaltning.

På den i post I nevnte fortegnelse er anført følgende planter:

Woodsia glabella.	Melandrium apetalum.
Dryopteris Robertiana.	Anemone ranunculoides.
Botrychium boreale.	Draba, alle former.
Phippsia algida.	Braya alpina.
Agrostis borealis.	Saxifraga cotyledon.
Vahlodea atropurpurea.	Ribes glabellum.
Poa remota.	Rubus arcticus.
» laxa.	Anthyllis vulneraria.
Triticum violaceum.	Oxytropis lapponica.
Eriophorum callitrix.	Viola Selkirkii.
Carex parallela.	» mirabilis.
» serirpoidea.	Hippophaes rhamnoides.
» nardina.	Epilobium davuricum.
» incurva.	» anagallidifolium &
» Lachenalii & parallela.	Hornemanni.
» canesans & Lachenalii.	» Hornemanni & lac-
» pedata.	tiflorune.
Juncus arcticus.	» Hornemanni & pa-
» stygius.	lustre.
Luzula Wahlenbergii.	Pyrola media.
Gagea lutea.	Cassiope tetragona.
Cypripedium calceolus.	Rhododendron lapponicum.
Gymnadenia albida & conopea.	Lappula deflexa.
Salix polaris.	Lithospermum officinale.
Koenigia islandica.	Euphrasia salisburgensis.
Stellaria calycantha & longi-	Pedicularis hirsuta.
folia.	Pinguicula alpina.
Cerastium arcticum.	Campanula uniflora.
» alpinum & caespito-	Erigeron, alle former.
sum.	Hieracium hyperboreum.
Arenaria ciliata.	

Regjeringens resolusjon, hvorved der i medhold av § 2 8 mars. i lov om tilsyn med pleiebarn av 29 april 1905 meddeles stadfestelse på den av Kråkstad herredsstyre i møte den 21

8 mars. desember 1927 fattede beslutning om at ingen innen Kråkstad herred, Akershus fylke, må motta pleiebarn uten på forhånd å ha fått helserådets tillatelse.

8 mars. **Regjeringens resolusjon**, hvorved bestemmes:

- I. I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Stoksund herred, Sør-Trøndelag fylke, i møte 18 februar 1928 om nye almindelige helseforskrifter for herredet, epidemiforskrifter og forskrift om meldeplikt når tuberkuløs syk flytter.
- II. De ved kongelige resolusjoner av 9 mars 1883 og 10 september 1887 approberte almindelige helseforskrifter og de ved kongelig resolusjon av 8 desember 1900 approberte epidemiforskrifter opheves for Stoksund herreds vedkommende fra den tid de nye forskrifter trer i kraft.

De i post I omhandlede helseforskrifter m. v. er sålydende:

§ 1. Herredet skal inndeles i kretser med hver sin tilsynsmann, som velges blandt helserådets medlemmer i første helserådsmøte efter nytt valg på herredsstyre. Tilsynsmennene har hver i sin krets å påse at helseforskriftene overholdes.

§ 2. Ved opførelse eller påbygging av bolig som er bestemt til varig opphold for mennesker eller av uthus til sådan bolig, skal anmeldelse herom gjøres til nærmeste medlem av helserådet. Følgende blir da å iakttas:

- a. Avstand mellem våningshus og matbod på den ene side og privet, stall, fjøs, grisehus og hus for fjærkre på den annen side, må ikke være mindre enn 10 meter.
- b. Bebyggelsen skal ordnes slik, at der kan komme så meget sol til beboelsesrummene som den til rådighet stående plass gir anledning til.
- c. Matjorden skal fjernes fra hustomten; denne skal være tørr og ved tilstrekkelig avgrøftning og avledning beskyttes mot overvann og mot grunnvann til sådan dybde som anlegg av tørr kjeller gjør nødvendig. På tun og gårdsplass skal fordypninger utfylles, så der ikke dannes vann- eller sølepytter.
- d. Våningshus som er bestemt til varig opphold for mennesker skal opføres på undermur av gråsten eller betong av minst 30 cm. høide over jorden. Undermuren skal være tett og hvor der ikke er kjeller skal den være for-

synt med minst 2 — to — trekkhull hvert minst 150 cm.² 8 mars.
stort. Over grunnmuren skal der legges isolasjonsbelegg.
Hvor der ikke er kjeller må der mellom gulvet i 1. etasje
og jordoverflaten være minst 60 cm. avstand.

- e. Gulvet i nederste etasje skal være dobbelt, og forsynt med tørr fyll mellom gulvene.
- f. Ethvert beboelsesrum som ikke har skråtak, skal minst være 2,30 m. fra gulv til loft.

Når loftsrum innredes med skråtak og aktes benyttes til beboelse, skal den minste tillatte høyde ved skråtakets laveste del være 1,50 m. Fra skråtakets høieste del skal der være minst 2,30 m. til gulvet.

- g. I hvert beboelsesrum skal være minst et vindu som kan åpnes. I eldre beboelsesrum som ikke har noget vindu som kan åpnes, skal minst et sådant anbringes innen 1 år efterat disse forskrifter er blitt approbert. Vindusflaten i et beboelsesrum må ikke være mindre enn 1/10 av gulvflaten.

§ 3. Brukes kokeovn i beboelsesrum skal der anbringes innretning til å avlede dampen ut i det fri. Også i eldre hus skal sådan være anbragt innen 1 år efterat disse forskrifter er approbert.

§ 4. Kjellere må være tørre, rene og luftige. Hvis der jevnlig skjer ansamling av vann i en kjeller skal helserådet ha rett til å påby sådan drenering av grunnen at kjelleren kan holdes tørr. Kjellere skal ha vindu eller annen åpning som kan brukes til luftveksling.

§ 5. Husdyr, undtagen hund og katt, må ikke huses inne i beboelsesrum eller i rum som benyttes til opbevaringssted for matvarer eller i rum som har vegg eller tak felles med sådant rum, og der må fra dyrenes opholdssted ikke kunne skje tilsig til noget sådant rum, eller til brønn, bekk, eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker eller dyr, eller tas vann til bruk i bedrift som omsetter nærings- eller nydelsesmidler.

I tettere bebyggede strøk kan helserådet fastsette spesielle forholdsregler for eller ganske forby, at der holdes husdyr av foran nevnte slags hvis dermed følger sanitære ulemper. Helserådet bestemmer hvilke strøk til enhver tid er å anse som tettere bebygget.

§ 6. Finnes beboet hus eller forsamlingslokale å være skadelig for sundheten på grunn av fuktighet, urenslighet, mangel på lys eller luft, overfylling av mennesker eller av andre grunner, kan helserådet forby bruken derav inntil manglene er avhjulpet.

§ 7. På enhver gård hvor privet ikke finnes skal der innen 1 år efter disse helseforskrifters approbasjon være

8 mars. innrettet et sådant. Det må ha en avstand av minst 10 m. fra våningshus eller rum hvori levnettsmidler opbevares, og ikke ha tak eller vegg felles med våningshus eller matbod. Der må ikke være tilsig fra privet til noget av de nevnte rum eller til sted hvorfra mat- eller drikkevann hentes. Privet må tømmes minst 2 ganger om året eller oftere hvis helserådet finner det nødvendig. Der må jevnlig påfylles jord, torvstrø eller lignende til forebygging av stank.

§ 8. Sjøpøl eller annet avfall må ikke henlegges nærmere bebodd hus eller tilberedningssted og opbevaringssted for levnettsmidler eller almindelige beferdet vei enn 10 m. og heller ikke på stranden ovenfor laveste fjæremål. Sjøpøl eller annet avfall skal bortbringes til gjødseldyng, hvorfra der ikke må skje tilsig til våningshus eller rum hvori levnettsmidler opbevares, eller til sted hvorfra mat- eller drikkevann hentes. Der må jevnlig påfylles jord eller lignende så stank undgås.

§ 9. Brønn, bekk eller annet sted hvorfra tas drikkevann for mennesker og dyr, vann til annet husbruk eller til bruk i bedrift som omsetter nærings-, eller nydelsesmidler, må ikke forurennes på nogen som helst måte. Til bruk som foran nevnt må ikke benyttes vann som er tatt fra sted som ligger privet, gjødseloplager eller urinsted nærmere enn 10 m., eller som har tilsig derfra. Renvannsbrønner skal på hensiktsmessig måte beskyttes mot overvann; de skal tømmes og renses minst 1 gang hvert år. Renvannsbrønner, som ikke er større enn 2 m. på hver kant, skal være stensatt eller på annen måte klædd på sidene, overbygget og forsynt med tilhengslet lokk.

§ 10. Fjøs skal være lyse. De skal være rene og vel utluftet. Storrengjøring minst 1 gang hvert år med vaskning av gulv, vegger og tak og alt inventar med grønnsåpe og varmt vann og utluftning med gjennomtrekk i flere døgn. Kjørene skal holdes rene. Melkekar og melk skal behandles med den største renslighet. I ethvert fjøs skal der være vaskevannstell med vaskevann, såpe og rent håndklær. Melken må snarest bringes ut av fjøset. Melk må ikke opbevares i beboelsesrum. Kan det ikke undgås, må de kar hvor den er opbevart være tildekket. Under ingen omstendighet må dog melken opbevares i soverum eller rum hvor syke opholder sig.

Ved sykdom blandt besetningen eller mistanke om smittsom sykdom i husstand skal alt salg av melk stanses, og forholdet meldes til nærmest boende helserådsmedlem som nærmere skal undersøke saken og gjøre innberetning herom til helserådets ordfører.

§ 11. Enhver butikk skal holdes ren og vel utluftet. Utenfor inngangsdøren skal være anbragt fotskraper. Gulv og disk skal daglig rengjøres og vaskes minst 2 ganger i

uken. Tørr feining er forbudt, likeså spytting på gulvet. Der 8 mars. skal forefinnes et tilstrekkelig antall spyttebakker, hvis bunn skal dekkes med sagmugg, torv eller lignende. Spyttbakkene skal hver dag rengjøres, og deres innhold opbrennes eller tømmes i sjøen. Butikker hvor der selges matvarer, samt rum hvori matvarer som skal selges blir bearbeidet eller opbevart, må ikke brukes som soverum eller kjøkken. Matvarer skal beskyttes mot støv og annen urenhet så vel i butikkene som i tilberednings- og opbevaringsrummene. Når det lar sig gjøre skal varene anbringes i vel renholdte, tildekkede kar, skuffer, skap med dører, hyller med forheng og lignende. Vekt og måleredskaper som benyttes ved handel med matvarer skal være rene når de brukes. Det er selgeren forbudt å innpakke matvarer i aviser eller urent papir. Tobakksrøking er forbudt i butikker hvor matvarer selges. Kundene må ikke berøre andre matvarer enn dem som de kjøper. I butikkene skal der være rent vann, såpe og rent håndklær, og de personer som håndterer varer skal jevnlig vaske sine hender. I butikkene skal der være opslag om at spytting er forbudt, likesom ett eksemplar av denne paragraf skal finnes opslått.

§ 12. Til bruk for mennesker må der ikke falbydes, selges eller på annen måte overdrages bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruksgjenstander som kan være skadelige for sundheten derved at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- eller nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renslighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- eller nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder hvor der forekommer noget tilfelle eller finnes nogen basilleutskiller av farlig smittsom sykdom, som kan utbredes med varene.

Hvis det er nødvendig kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som

8 mars. er skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.

§ 13. Bakerier eller rum som står i åpen forbindelse hermed må ikke benyttes til sovested.

Gulv, vegger og tak skal være i slik stand at de med lettethet kan vaskes. Hver dag efter endt arbeide skal gulvene vaskes omhyggelig. Vinduer og dører skal vaskes hver 14. dag og tak minst 1 gang hvert halvår. Under rengjøring må bakverk omhyggelig tildekkes eller fjernes.

Bakeribedriften uvedkommende gjenstander som kan bidra til å samle støv eller forårsake stank i arbeidsrommene eller hindre disses rengjøring må ikke finnes i bakeriet eller i rum som står i åpen forbindelse med dette. Heller ikke må matrester eller lignende opbevares i arbeidsrommene, likeså litt gangklær.

Trau, bord, hyller, plater, fjeler må daglig rengjøres. De må ikke benyttes til å sitte på.

Melsekker skal avbørstes omhyggelig før innholdet tømmes i bakertrauet.

Bruk av tobakk i hvilken som helst form er forbudt, likeså henleggelse av tobakk, piper eller fyrstikker. Det må være tilstrekkelig med spyttebakker som daglig skal rengjøres.

Under sitt arbeide må bakerne være iført egen ren hvit drakt, som ikke brukes utenfor bakeriet, og som må vaskes minst 1 gang ukentlig.

I bakeriet skal være vaskevannstell, såpe og håndklær. Bakerne må rense sine negler og vaske omhyggelig underarmer og hender umiddelbart før og efter deig- og brødlagningen. Likeså vaskes hendene efter bruk av klosettet. I ethvert bakeri skal 1 eksemplar av disse forskrifter være opslått.

§ 14. På båtlosjier skal der gjøres rent hver dag, og vaskes minst 2 ganger ukentlig. Der skal forefinnes et tilstrekkelig antall spyttebakker som daglig skal rengjøres. Spyting på dørken er forbudt. Skottet mellom motorrum og opholdsrum skal være så tett, at exhaustgass ikke trenger igjennem. Det skal påsees at der ikke ligger noget og råtnet under dørken, samt at farkosten har friskt vann på kjølen. Notbas eller høvedsmann har å påse at forholdsreglene overholdes.

§ 15. I ethvert fiskevær — hvorved menes ethvert sted hvor større fiskerier foregår og hvor som følge derav en større menneskemasse samles — skal vedkommende vert eller huseier være forpliktet til å påse orden og renslighet overholdt av leierne. Senger og sengklær skal utluftes minst 1 gang ukentlig og værelset selv så ofte anledning gis. Husverten har dog kun å gjøre med høvedsmannen eller not-

formannen. Hvis denne ikke påser at hans folk retter sig 8 mars. efter helserådets forskrifter, kan huseieren bortvise det hele lag. Blir en fisker syk, og det er grunn til å anta hans sykdom for smittsom eller ondartet, skal hans kammerater av samme båt- eller notlag være forpliktet til snarest å tilkalle læge, og om fornødent besørge ham flyttet til sykehus eller annet losji som lægen finner tjenlig. Det påhviler huseieren å påse disse forskrifter overholdt. Rorboder og andre leiehus står under helserådets kontroll. Finner helserådet disse lokaler overfylt av beboere kan utflytning påbydes.

§ 16. Ved anlegg av bedrift som helserådet antar kan volde sanitære ulemper, skal planen for anlegget forelegges for og godkjennes av helserådet før bedriften påbegynnes. Enhver bedrift av denne art, også de som er igang, skal være underkastet helserådets tilsyn. Hvis det viser sig at nogen bedrift blir drevet med større fare for den almindelige sundhetstilstand, enn det nødvendig flyter av dens eget vesen, skal vedkommende rette sig efter de pålegg som helserådet gir til forebyggelse av den sanitære fare.

§ 17. Når der i en husstand optrer sykdomstilfeller som man kan ha grunn til å tro er av smittsom natur, skal husbonden straks dra omsorg for betryggende avsondring og snarest mulig gi melding derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem som pleier den syke, samt gangklær, sengeklær og andre bruksgjenstander som de benytter, eller som den syke har benyttet i de nærmeste dager før sykdommens utbrudd. Matvarer må ikke opbevares i det rum hvor den syke oppholder sig.

§ 18. Inntil læge kommer til stede og har meddelt nærmere forskrifter må samkvem mellem det sted hvor sykdommen har optrådt og andre steder innskrenkes til det minst mulige; navnlig må personer som hører til samme husstand ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antall mennesker. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til det værelse hvor den syke opholder sig.

§ 19. Når læge er kommet tilstede kan han foreløbig treffe de anordninger og forføyninger med hensyn til avsondring av den syke og av hans omgivelser, og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander som sykdommens beskaffenhet påkrever og omstendighetene tillater. Lægens forskrifter må punktlig efterkommes inntil de tilbakekalles av lægen selv, av helserådet eller dets ordfører.

8 mars. § 20. Barn av den husstand hvor sykdommen har optrådt må ikke søke skole før tillatelse er gitt av den tilkalt læge. Forsåvidt sykdommen optrer i lærerens husstand, og han bor i samme hus hvori skolen holdes må denne lukkes inntil lægen har gitt nærmere bestemmelse.

§ 21. Så snart meddelelse om de inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning disse trufne forfoininger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de øvrige forfoininger som efter tilfellets art er fornødne.

§ 22. Når en av tuberkulose i smittsom form lidende person forandrer bopel, skal melding om flytningen sendes helserådets ordfører av den fra hvem den syke flytter, og likeledes fra enhver som mottar tuberkuløse syke i forpleining.

§ 23. Barn som lider av skabb, skurv (lus) eller lignende smittsom sykdom tillates ikke adgang til skole og opptas ikke på nytt medmindre de har attest fra læge eller sykdommen åpenbart er stanset, og barnet og dets klær er forsvarelig vasket.

§ 24. Gang- eller sengklær fra personer som har lidt av smittsom sykdom, må ikke avhendes til eller overlates andre til bruk, før de er rensset efter bestemmelse av helse- rådet.

§ 25. Hvis helserådets lovmedholdige påbud ikke etterkommes innen en av helserådet satt frist, kan det la arbeidet utføre for vedkommendes regning.

§ 26. Helserådet kan under særlige omstendigheter meddele tillatelse til avvikelse fra disse forskrifter.

§ 27. Overtredelse av disse forskrifter eller de av helse- rådet lovlig fattede beslutninger plikter ethvert medlem av helserådet og enhver av samme utnevnt tilsyns- mann å melde for helserådets ordfører, som i tilfelle overtredelsene ikke rettes innen fastsatt frist, har å forelegge saken for helse- rådet. Overtredelse straffes efter den til enhver tid derom gjeldende lovgivning.

Rettelse.

I skrivelse fra Socialdepartementet av 15 februar 1928 om lukningsvedtekt for utsalgssteder i Bærum (inntatt i Lovtid. 1ste avdeling nr. 7 for 1928 s. 42) er der ved en feil i departementets manuskript i § 1 litra b. in fine kommet til å stå «søn- og helligdager dessuten fra kl. 10 aften til kl. 1 em.» i stedet for «søn- og helligdager dessuten fra kl. 10 formiddag til kl. 1 eftermiddag».

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.